

Til besvarelse af spørgsmål 1, 2. punktum har Realkreditrådet oplyst følgende:

„Da Realkreditrådet har forstået på ministeren, at lovforslaget ikke omfatter realkreditinstitutterne, har rådet ikke fundet det naturligt at fremsætte en udtalelse om sagen“.

Spørgsmål 2:

Har regeringen planer om også at skærpe reglerne for realkreditinstitutternes kreditformidling?

Svar:

Realkreditinstitutternes kreditformidling omfattes ikke af lovforslaget.

Spørgsmål 3:

I hvilket omfang findes der i de enkelte pengeinstitutter statistik for omfanget af nye kreditter brutto?

Svar:

De regnskabsmæssige oplysninger, der findes for bankerne og sparekasserne, varierer formentlig fra pengeinstitut til pengeinstitut. Det må antages, at der for størstedelen af pengeinstitutterne foreligger oplysninger, der omfatter opgørelser over de løbende bevillinger af nye kreditter. Dette gør sig formentlig særligt gældende for de pengeinstitutter, hvis regnskabssystemer er baseret på edb-behandling. Det kan dog ikke udelukkes, at der for nogle pengeinstitutter ikke i øjeblikket foreligger sådanne oplysninger.

Spørgsmål 4:

Hvorledes agter man i praksis at begrænse det til enhver tid trukne beløb på de bevilgede kreditter?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til § 1, stk. 2, er en regulering over bankernes udlån bestemt i forhold til de faktiske træk på udlånsmuligheder ikke hensigtsmæssig på kort sigt. Dette skyldes, at det enkelte pengeinstitut ikke selv vil være herre over låntagernes udnyttelse af ydede kredittilsagn. Metoden vil dog, indtil pengeinstitutterne har tilrettelagt deres statistiske grundlag i overensstemmelse med de aftaler, som måtte blive truffet, være anvendelig, men

navnlig i den form, at pengeinstitutterne kan pålægges i en nærmere afgrænset periode at holde træk på bevilgede kreditter inden for et givet niveau. På nuværende tidspunkt foreligger der f. eks. oplysninger om bankernes og sparekassernes udlån til visse udlånsformål pr. 30. april, og det ville være muligt at pålægge pengeinstitutterne, at de faktiske træk f. eks. ved årsskiftet ikke må overstige de faktiske træk pr. 30. april. Pengeinstitutterne vil med et sådant varsel have mulighed for at tilrettelægge deres bevillinger af nye udlån, således at et sådant mål vil kunne opfyldes med en vis rimelig sikkerhedsmargen.

Spørgsmål 5:

Hvorledes kan man i praksis sondre mellem typer af forbrugskredit, man ønsker at begrænse, og dem, man ikke ønsker at hindre?

Svar:

Den generelle målsætning med lovforslaget er at søge at holde pengeinstitutternes udlån til forbrugsmål inden for visse nærmere fastsatte grænser. Det vil på indeværende tidspunkt være forkert at fastsætte kriterier for de former for brugskredit, som vil blive omfattet af en eventuel regulering, idet dennes nærmere udformning må afhænge af de forhandlinger, der skal føres med banker og sparekasser om ordningens tilrettelæggelse.

Spørgsmål 6:

Hvorledes agter man at inddrage erhvervslivets selvfinansiering af afbetalingshandel under den selektive kreditpolitik?

Svar:

Det er ikke tanken at lægge bånd på de enkelte virksomheders anvendelse af deres egenkapital, men alene at begrænse en regulering til de tilfælde, hvor der anvendes lånekapital.

Spørgsmål 7:

På tænkter regeringen at inddrage anvendelsen af finanslån fra udlandet under den selektive kreditkontrol?

Svar:

Det er ikke tanken at begrænse virksomhedernes adgang til optagelse af finanslån